

מ"ת 4526/04/19 - מדינת ישראל נגד עורוה זבידא

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

מ"ת 4526-04-19 מדינת ישראל נ' זבידא(עציר)

לפני כבוד השופטת אסתר טפטה-גרדי
מבקשת באמצעות עו"ד חנא מדינת ישראל
ארשיד
נגד
משיב באמצעות עו"ד סארי עורוה זבידא (עציר)
חלילה

החלטה

1. כנגד המשיב הוגשה ביום 11.4.19 בקשה למעצר עד תום ההליכים, על פי סעיף 21(א)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1966, זאת במקביל להגשת כתב אישום המייחס למשיב עבירות של נהיגה בזמן פסילה, ונהיגה ברכב ללא ביטוח.

2. הטענה העובדתית היא שביום 11.4.19, סמוך לשעה 6:40, נהג המשיב ברכב מסחרי, מסוג "איסוזו", מ.ר. 13-866-61, בכביש עראבה, לכיוון ראמה, ליד ראס אלעין. אותה עת נהג כשהודע לו שהוא פסול מנהיגה, בתיק 7811-12-14, מיום 24.6.18, למשך 12 חודשים, בנוכחותו, והפקיד את רישיונו ביום 2.10.18. כן נהג ללא תעודת ביטוח תקיפה.

3. כנגד המשיב עומד ותלוי עונש מאסר מותנה, מתיק 7811-12-14, לתקופה של 7 חודשים, למשך 3 שנים, מיום 24.6.18.

ביום 14.4.19, שוחרר המשיב, על ידי מותב זה, בהסכמת הצדדים, למעצר בית מלא, בתנאים מגבילים.

4. ביום 15.5.19 הגיש הסנגור בקשה לעיון חוזר בתנאי המעצר, בה עתר להורות על שחרור המשיב ממעצרו או, לחלופין, להקל בתנאי מעצר הבית ולאפשר יציאה לעבודה וחלון "התאווירות" בימי החג. צוין שחל שינוי בנסיבותיו האישיות של המשיב. מעצר הבית בו נתון המבקש ופסילת רישיונו פוגעים באופן ממשי בפרנסתו, בפרנסת הוריו ומשפחות נוספות, התלויות בו לפרנסתן. המשיב, קבלן עבודה, המעסיק עובדים רבים בפרויקטים שונים. צוין שהעדרות מהעבודה, גורמת לעיכוב במסירת פרויקטים שבאחריותו, להפרת חוזים, עלולה לחשוף אותו לתביעות, ולהוביל לפיטוריהם של עשרות מעובדיו. צוין שרכבו הושבת לתקופה של 30 יום, ויש להסתפק בעונשים שהוטלו עליו עד היום.

המשיב אב ל-4, מתגורר עם הוריו, הסובלים ממחלות, ובת זוגו אינה עובדת. הוטעם שהמשיב ראוי לאמון, נעדר עבר פלילי, עברו התעבורתי אינו מכביד ועד היום לא הפר את מעצר הבית אליו שוחרר. בנסיבות אלה זכותו לחופש תנועה

וחרות גוברת על כל אינטרס ציבורי אחר. צוין שבמקרים חריגים בלבד, בעבירות תעבורה, יש להורות על מעצר עד תום ההליכים, ואין זה המקרה, שכן מהמשיב לא נשקפת מסוכנות. צוין שעילת "חלופה הזמן" היא תולדה של נסיבות העניין, ויש לאזנה עם חומרת העבירות המיוחסות לנאשם, מידת מסוכנותו, התנהלותו במעצר, ונסיבותיו האישיות. בית המשפט הופנה לפסיקה שהכירה במתן אפשרות יציאה לעבודה, ממעצר בית, לצרכי פרנסה, כל עוד אין בה משום פגיעה באינטרס הציבורי. נטען שמאז מעצרו, שחלפה תקופת צינון הולמת שמאיינת את מסוכנותו. זאת ועוד, בתיק העיקרי הגיעו הצדדים להסדר.

ב"כ המבקשת מתנגדת לבקשה. צוין שהמשיב לא הודה בתיק העיקרי, ההסדר טרם הוצג לבית המשפט, וכולל רכיב של מאסר בפועל, בדרך של עבודות שירות, כשהמשיב טרם נשלח לממונה על עבודות שירות. צוין שמדובר בעבירה מיום 11.4.19, וטרם חלפה תקופת צינון משמעותית. צוין שיציאתו לעבודה של המשיב עלולה לרוקן מתוכן את מעצר הבית, שכן המשיב יהיה בקרבת רכבים, ומי יארום שלא ינהג בהם. הוטעם שיש להותיר את החלטת בית המשפט למעצר בית מלא, על כנה, לפחות עד שהמשיב יקבל אישור הממונה על עבודות שירות שהוא מתאים לכך, ויודה בתיק העיקרי. המשיב נוהג משנת 2003 ולחובתו הרשעות בגין נהיגה בפסילה ונהיגה כשרישיון הנהיגה פקע. הפסיקה עמדה על כך שחלופה הזמן הנדרש, בבקשה מעין זה, הוא לא פחות מ-3 חודשים ולא חל כל שינוי נסיבותי.

6. לאחר ששמעתי את טיעוניהם של ב"כ הצדדים אני בדעה שאין מקום להיענות לבקשה, בשלב זה.

המסגרת המשפטית

7. סעיף 52(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) קובע שעיון חוזר בהחלטה בעניין הנוגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה, ייעשה רק אם "נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה".

8. הפסיקה הכירה בכך שיש מקום לאפשר יציאתו של משוחרר למעצר בית לעבודה, ככל שהדבר אינו פוגע באינטרס ציבורי כדוגמת סיכון לציבור או חשש לשיבוש הליכי משפט, ובכפוף לתנאים מסוימים אשר יאיינו את מסוכנותו (ראה לעניין זה בש"פ 6821/13 אריה האס נ' מדינת ישראל).

9. בעניינינו, המבקש שוחרר למעצר בית ביום 14.4.19, ועד מועד הבקשה שלפני, 15.5.19, חלף חודש ימים בלבד. מדובר בתקופה קצרה ביותר וודאי שאין מדובר ב"חלופה זמן ניכר".

נוסף על כך, לא הובאו לפני נסיבות חדשות או עובדות חדשות, והטענות שהעלה ב"כ המשיב, הועלו כבר בדיון בעת ששוחרר למעצר בית.

10. הסנגור צוין שהצדדים הגיעו להסדר בתיק העיקרי, שיכלול שליחת המשיב למאסר, בדרך של עבודות שירות, ויצריך חוות דעת הממונה על עבודות שירות.

עיון בתיק העיקרי, מעלה שבדיון ביום 2.5.19, נקבע התיק לשמיעת ראיות ליום 20.6.19. בתיק העיקרי עדיין לא הוצג ההסדר, ועדיין המשיב לא הודה. שליחתו של המשיב לעבודות שירות, אם תהיה, תהא כרוכה גם בקבלת חוות דעת הממונה, והדבר יצריך זמן, ולא ברור מתי יסתים התיק העיקרי.

לסיכום, לא חל שינוי נסיבות, לא נתגלו עובדות חדשות ואף חלפה תקופה קצרה מאוד מעת שוחרר המבקש למעצר בית.

בהינתן האמור, הבקשה לעיון חוזר נדחית, לעניין בקשת הסנגור למתן אפשרות יציאה לעבודה למשיב.

אני מתירה למשיב חלון התאוררות, מדי יום, בין השעות 17:00-19:00 בערב, בפיקוח אחד המפקחים, שאושרו על ידי בית המשפט, בהחלטתי מיום 14.4.19.

המשיב מוזהר כי הפרת התנאים תביא למעצרו במייד.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ב' סיוון תשע"ט, 05 יוני 2019, בהעדר הצדדים.